

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Cob/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119220939
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6119220939.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 37 927 795, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: Ž. U., P.: XX XXX XXX, K. Z. S. K. XXX/XX, XXX XX C., právne zastúpenej JUDr. Martinou Fabianovou, advokátkou, IČO: 47 100 885, so sídlom Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, o zaplatenie 4.200,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 3Cb/30/2019-181 z 9. júna 2020 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. a III. výroku.

Priznáva žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.200,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.200,- eur od 17. augusta 2017 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 120,- eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom, kedy rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaná stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

2. 2.1 Výrok odôvodnil tým, že právna predchodkyňa žalobcu, obchodná spoločnosť R., B.. K., N. F., K. K. K. XXXX/X, C. - Q., (predtým G. S., B.. K., K. K. S. XC, C.), sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným 22. januára 2019 Okresnému súdu Banská Bystrica domáhala zaplatenia 4.200,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.200,- eur od 16. augusta 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2.2 Žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnil tým, že jeho právna predchodkyňa a žalovaná 18. apríla 2016 uzatvorili zmluvu o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom (ďalej aj „zmluva o finančnom sprostredkovaní“) podľa § 8 zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o finančnom sprostredkovaní“). Žalovaná bola samostatne zárobkovo činnou osobou a vykonávala činnosť v zmysle zmluvy o finančnom sprostredkovaní ako viazaný finančný agent. Výkon tejto činnosti je podľa ustanovenia § 2 ods. 2 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) považovaný za podnikanie na základe iného než živnostenského oprávnenia. Na základe zmluvy žalovaná vyvíjala činnosť smerujúcu k tomu, aby právna predchodkyňa žalobcu a

jej zmluvní partneri mali príležitosť uzatvoriť zmluvy na poisťné produkty, investičné produkty a ostatné finančné produkty s klientmi a poskytovať kontaktné údaje potenciálnych klientov na uzatvorenie zmluvy. Za riadne vykonanie tejto činnosti vznikol žalovanej nárok na províziu v zmysle províznej schémy obsiahnutej v prílohe č. 1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní a jej ostatných príloh. Skutočnosť, že klienti s ktorými žalovaná sprostredkovala uzatvorenie zmlúv na produkty si neplnili svoje záväzky zo sprostredkovaných zmlúv založila podľa článku V prílohy č. 1 zmluvy nárok požadovať od žalovanej vrátenie vyplatenej provízie a povinnosť žalovanej vrátiť požadované storno vyplatenej provízie. Dohodu o ukončení zmluvy o finančnom sprostredkovaní z 28. marca 2017 si žalovaná prevzala 3. apríla 2017, pričom ukončenie zmluvného vzťahu založilo aj jeho oprávnenie na vrátenie nezaslúžene vyplateného programu finančnej podpory vo forme Štartovacieho balíka pre Manažéra obchodnej skupiny v zmysle článku IX.I. bod 3. prílohy č. 1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní. Žalovaná bola 10. júla 2017 písomne vyzvaná na zaplatenie pohľadávky z titulu nároku na zaplatenie storna vyplatených odmien v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy na plnenie. Žalovaná si výzvu na plnenie prevzala 1. augusta 2017. Nakoľko svoj dlh v poskytnutej 15-dňovej lehote neuhradila, od 15. augusta 2017 bola v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy vo výške 4.200,- eur, ktorá ku dňu zaslania výzvy pozostávala z položiek dlžného storna žalovanej vyplatených odmien podľa rozpisu vo výzve. Štartovací balík pozostával zo splátky vo výške 800,- eur vyplatenej za mesiac apríl 2016, splátky vo výške 500,- eur vyplatenej za mesiac máj 2016, splátky vo výške 500,- eur vyplatenej za mesiac jún 2016, splátky vo výške 500,- eur vyplatenej za mesiac júl 2016 a splátky vo výške 500,- eur vyplatenej za mesiac august 2016. Garantovaný príjem vo výške 1.400,- eur pozostával zo splátky vo výške 300,- eur vyplatenej za mesiac máj 2015, splátky vo výške 300,- eur vyplatenej za mesiac jún 2015, splátky vo výške 300,- eur vyplatenej za mesiac júl 2015, splátky vo výške 300,- eur vyplatenej za mesiac august 2016 a splátky vo výške 200,- eur vyplatenej za mesiac október 2016. Úrok z omeškania si uplatnil s odkazom na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

2.3 Okresný súd Banská Bystrica vydal 17. júna 2019 platobný rozkaz sp. zn. 20Up/101/2019, ktorý doručil žalovanej do vlastných rúk spolu so žalobou a prílohami. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, ktorým uplatnený nárok neuznala v celom rozsahu.

2.4 V odpore žalovaná poukázala na skutočnosť, že pri vydaní platobného rozkazu nebolo dostatočne preukázané oprávnenie právneho zástupcu konať za právnu predchodkyňu žalobcu a tiež na rozpor skutkového tvrdenia v žalobe s bodom 2.3 zmluvy o finančnom sprostredkovaní. Tvrdila, že dôvodom výpovede zmluvy o finančnom sprostredkovaní bolo neodborné vedenie po zmene personálneho obsadenia vedenia pobočky, pre ktoré všetci jej pracovníci dali výpovede z toho istého dôvodu. Tvrdenia právnej predchodkyne žalobcu o nesplnení podmienky trvania zmluvy o finančnom sprostredkovaní označila za nesúladné s článkami 12 ods. 1, 13 ods. 4 a 35 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Mala za to, že posudzovanie zaslúženosti vyplatenej odmeny bolo vždy na mesačnej báze, po splnení daných podmienok a k vyplateniu odmeny došlo až po dôslednom posúdení splnenia podmienok vykonávanom viacerými pracovníkmi právnej predchodkyne žalobcu. Vyplatenie odmeny tak považovala za prejav slobodnej vôle právnej predchodkyne žalobcu na základe splnenia ňou zadaných podmienok. Považovala tak za neprijateľné a rozporné s dobrými mravmi žiadať vrátenie tejto odmeny späť. Záverom poukázala na to, že 10. januára 2019 podala žiadosť o odpustenie pohľadávky za Štartovací balík a k pohľadávke z vyplateného garantovanému príjmu žiadala o splátkový kalendár, na ktorý poisťovňa nereagovala.

2.5 Na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica reagovala právna predchodkyňa žalobcu podaním doručeným 8. augusta 2019. Navrhla pokračovanie v konaní a súčasne sa vyjadrila k doručenému odporu proti platobnému rozkazu. Odpor žalovanej označila za v celom rozsahu neodôvodnený, bez opory v zákone a skutkovom stave. Tvrdenia žalovanej označila za účelové, s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku.

2.6 Po postúpení veci 10. októbra 2019 doručila právna predchodkyňa žalobcu súdu prvej inštancie podanie, v ktorom poukázala na to, že ukončenie zmluvného vzťahu založilo oprávnenie na vrátenie nezaslúžene vyplateného programu finančnej podpory vo forme štartovacieho balíka pre manažéra obchodnej skupiny. K podaniu pripojila tiež žiadosť žalovanej o vyplácanie garantovaného príjmu z 19. mája 2016. V priebehu konania podaním z 5. júna 2020 v podstatnom doplnila, že štartovacie balíky, ktorých vrátenie je predmetom žaloby nepredstavujú formu provízie obchodného zástupcu za zrealizované obchody, ale predstavujú program finančnej podpory, tento bol žalovanej vyplatený ako forma motivačnej zložky v súlade s článkom IX prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní a jeho priznanie žalovanej bolo viazané na splnenie programu zásluhovosti. Zaslúženosť vyplatených štartovacích balíkov sa v zmysle zmluvných dojednaní v článku IX.I prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní vyhodnocovala až po uplynutí 39 mesiacov od vyplatenia prvej splátky, kedy mohlo dôjsť k vzniku nároku žalovanej na ich priznanie v závislosti od plnenia dohodnutých podnikateľských

plánov. Žalovaná však z dôvodov na jej strane nezotrvala s právnou predchodkyňou v zmluvnom vzťahu dohodnutý čas, čo vyplýva zo žiadosti o ukončení zmluvy o finančnom sprostredkovaní z 11. marca 2017. Tým nebola splnená jedna z podmienok zaslúženosti priznania nároku na ponechanie štartovacích balíkov žalovanej v zmysle článku IX.I ods. 2 písm. a) prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní. Štartovacie balíky tak boli žalovanej vyplatené nezaslúžene, preto právnej predchodkyňi vznikol nárok na ich vrátenie od žalovanej. Ďalej doplnila, že garantovaný príjem bol viazaný na žiadosť žalovanej a v zmluve o finančnom sprostredkovaní bol definovaný iba ako bezúročná pôžička, na vrátenie ktorej bola žalovaná jej právnou predchodkyňou vyzvaná a ktorú nevrátila. Rovnako bol garantovaný príjem definovaný aj v písomnej žiadosti o vyplácanie garantovaného príjmu zo strany žalovanej z 19. mája 2016 a žalovaná svojim podpisom na nej, ako aj podpisom zmluvy o finančnom sprostredkovaní potvrdila povinnosť vrátenia garantovaného príjmu. Jeho vyplatenie pritom nebolo viazané na uskutočnenie obchodov v zmysle zmluvy o finančnom sprostredkovaní ani na splnenie žiadnych osobitných podmienok.

2.7 Žalovaná vo svojej duplike z 1. novembra 2019 zopakovala rovnaké tvrdenia a argumentáciu, ktorú použila už vo svojom odpore proti platobnému rozkazu. Na pojednávaní 9. júna 2020 svoju argumentáciu doplnila v tom smere, že zmluvu uzatvorenú medzi právnou predchodkyňou žalobcu a ňou je možné posúdiť ako zmluvu o obchodnom zastúpení a nie ako zmluvu o finančnom sprostredkovaní, na základe čoho nárok právnej predchodkyne žalobcu považovala za neoprávnený s poukazom na § 662 ods. 3 Obchodného zákonníka. Namietala konanie právnej predchodkyne žalobcu v rozpore s obchodnými zvyklosťami, v súvislosti s ktorým tvrdila, že sama zapríčinila skončenie zmluvného vzťahu medzi nimi. Poukázala na to, že v predložených províznych listoch, resp. výpisoch z provízií finančného agenta sa uvádzajú aj mená osôb, s ktorými zmluvy neuzatvorila, resp. nesprostredkovala pre nich poistenie (C. Q., L. Q., H. F., S. F., K. L. B. W. E.). V záverečnej reči argumentovala aj tvrdením, že uplatnený nárok je svojou povahou províziou, na ktorú mala nárok a preto žalobca nemá právo požadovať od nej žalovanú sumu späť, pričom svoj právny názor opierala o ustanovenie § 662 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka, ktorý má byť vykladaný v súlade s eurokonformným výkladom smernice Rady č. 86/653/EHS o koordinácii zákonov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov z 18. decembra 1986. Opačný výklad by bol v rozpore s duchom tejto smernice a označenými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k možnosti prípadného vyhovenia uplatneného nároku (vzhlľadom na súdom prezentované predbežné právne posúdenie prípadu), žiadala o možnosť splatiť žalovanú pohľadávku v splátkach po 50,- eur mesačne z dôvodu aktuálne nízkeho príjmu. Poukázala pritom na to, že je osamelou žijúcou osobou, matka jej zomrela pred tromi rokmi a nemá žiadnu blízku osobu, ktorá by jej s vyrovnaním záväzku žalobcovi pomohla. Uviedla tiež, že v poslednom období mala príjem zo sprostredkovateľskej činnosti v sume 150,- eur mesačne, krátky čas pracovala v Expresse v Bardejovských Kúpeľoch, avšak išlo len o dočasný zdroj obživy. Za účelom zlepšenia svojej finančnej situácie pracovala aj v zahraničí, avšak aj pre šírenie vírusovej infekcie Covid-19 bola nútená sa vrátiť do miesta svojho bydliska.

2.8 Súd prvej inštancie uznesením, č. k. 3Cb/30/2019-143 z 29. apríla 2020, právoplatným 9. júna 2020, pripustil, aby namiesto obchodnej spoločnosti TEDA, a. s., IČO: 35 779 012, so sídlom Seberíniho 1765/9, Bratislava - Ružinov, (predtým Ergo poisťovňa, a. s., Prievozská 4C, Bratislava) do konania ako jej právny nástupca vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtne 48, Bratislava. Súd takto rozhodol na základe riadne doručeného návrhu na zmenu strany sporu z 20. apríla 2020, v súvislosti s ktorou bola súdu predložená zmluva o postúpení pohľadávok z 10. marca 2020 vrátane oznámenia o postúpení pohľadávky z 23. marca 2020 vystaveného právnou predchodkyňou žalobcu, ktoré bolo doručované žalovanej a riadne preukázané podacím hárkom č. EPH193703815.

2.9 Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom 9. júna 2020 zamietol návrh na vykonanie dokazovania výsluchom žalovanej navrhnutý na tomto pojednávaní jej právnou zástupkyňou z dôvodu, že takýto návrh na vykonanie dokazovania mala možnosť navrhnúť už po doručení žaloby (s ohľadom na tvrdenia prednesené v odpore proti platobnému rozkazu). Navyše pre neprítomnosť žalobcu a jeho právneho zástupcu by tým bolo žalobcovi odňaté jeho oprávnenie zúčastniť sa vykonania navrhnutého dokazovania. V priebehu konania zároveň nebolo pri jej prednesoch dostatočne určito a zrozumiteľne opísané, v čom malo dôjsť k postupu právnej predchodkyne žalobcu v rozpore s dobrými mravmi alebo obchodnými zvyklosťami, a teda na čo má byť konkrétne jej výsluch zameraný. Žalovaná sa zúčastnila pojednávania a mala možnosť (ako aj jej právna zástupkyňa) k veci a jej podstatným skutočnostiam sa vyjadrovať a svoj postoj argumentačne podopierať. Rozhodnutie o nariadení tohto dôkazu súdom by viedlo k zbytočnému odročeniu pojednávania, v dôsledku čoho ho súd považoval aj za rozporný so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Návrh na výsluch ďalších, žalovanou neidentifikovaných

osôb ako svedkov v spore nebol predložený v súlade s ustanovením § 197 ods. 2 CSP (neobsahoval meno, priezvisko, dátum narodenia ani adresu, z ktorej možno svedka predvolať a ani označenie skutočností, ktoré majú byť výsluchom preukázané). Preto aj tento dodatočne predložený návrh na vykonanie dokazovania bol súdom zamietnutý.

2.10 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo zistenia, že právna predchodkyňa žalobcu ako poisťovňa a žalovaná ako viazaný finančný agent 18. apríla 2016 uzatvorili zmluvu o finančnom sprostredkovaní podľa § 8 zákona o finančnom sprostredkovaní. V zmysle bodu 2.1 tejto zmluvy, jej predmetom bola úprava podmienok výkonu finančného sprostredkovania a v bode 2.2 tejto zmluvy bolo dohodnuté, že predmetom finančného sprostredkovania sú poisťné zmluvy neživotného poistenia a poisťné zmluvy životného poistenia uzatvorené medzi poisťovňou a poisťníkmi. Žalovaná sa podľa bodu 2.3 zaviazala vykonávať sprostredkovanie poistenia výhradne pre právnu predchodkyňu žalobcu. Podľa bodu 8.1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní poisťovňa je povinná za riadne plnenie tejto zmluvy poskytnúť finančnému agentovi provízie prípadne iné peňažné plnenia (odmeny, príspevky a iné formy odplaty finančného agenta), ktorých druhy, výška, podmienky vzniku nároku a podmienky splatnosti sú uvedené v osobitnej Províznej schéme pre daný kariérny stupeň finančného agenta, ktorá tvorí Prílohu č. 1 tejto zmluvy (ďalej len „Provízná schéma“) a v Obchodnej politike Poisťovne. Podľa bodu 8.2 zmluvy o finančnom sprostredkovaní poisťovňa pred podpisom zmluvy oboznámila finančného agenta so znením Províznej schémy. Poisťovňa si vyhradzuje právo jednostrannej úpravy Províznej schémy, s čím finančný agent výslovne súhlasí (obdobne ako to platí aj v súvislosti s ostatnými Vnútrojnými predpismi v súlade s článkom 4.5.3 zmluvy). Ak o to finančný agent požiada, je poisťovňa povinná kedykoľvek poskytnúť finančnému agentovi aktuálne účinnú Províziu schému (v elektronickej forme). Podľa bodu 8.6 zmluvy o finančnom sprostredkovaní finančný agent nemá nárok na osobitnú úhradu nákladov, ktoré boli ním vynaložené pri plnení tejto zmluvy. Náklady, ktoré mu v tejto súvislosti môžu vzniknúť, sú zohľadnené v dohodnutej provízii. Poisťovňa môže na základe vlastného osobitného uváženia znášať niektoré náklady finančného agenta; ani v takom prípade však nemá finančný agent nárok na vymáhanie takéhoto plnenia voči poisťovni. Podľa bodu 8.9 zmluvy o finančnom sprostredkovaní poisťovňa nie je povinná vyplatiť provízie alebo akékoľvek obdobné plnenia resp. finančný agent je povinný vrátiť poisťovni už vyplatené provízie alebo akékoľvek obdobné plnenia vo výške a za podmienok uvedených v Províznej schéme, a to najmä v prípadoch, keď je provízia vyplatená finančnému agentovi bez toho, aby boli splnené podmienky pre vznik nároku na províziu alebo keď je provízia dodatočne stornovaná z dôvodov uvedených v Províznej schéme (tzv. storno provízia), napr. v prípadoch predčasného zániku poisťnej zmluvy, ktoré nie sú výslovne vyňaté zo stornovania provízie. V týchto prípadoch sa má za to, že obchod, ktorý spočíval v predaji produktu poisťovne s následným riadnym plnením povinností zo strany klienta, nebol naplnený. Povinnosť finančného agenta vrátiť už vyplatené provízie alebo akékoľvek obdobné plnenia trvá aj po ukončení tejto zmluvy. Uplatnenie nároku na vrátenie vyplatenej provízie alebo akéhokoľvek obdobného plnenia resp. na storno províziu poisťovňa písomne oznámi finančnému agentovi, ktorý je povinný uhradiť príslušnú požadovanú sumu poisťovni v lehote 15 dní od doručenia výzvy finančnému agentovi, pokiaľ poisťovňa nezvolí iný postup dojednaný v tejto zmluve (článok 10.6). Podľa bodu 11.2 zmluvy o finančnom sprostredkovaní zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Podľa bodu 11.3 zmluvy o finančnom sprostredkovaní zmluva zaniká kedykoľvek na základe vzájomnej písomnej dohody zmluvných strán; ako aj písomnou výpoveďou ktorejkoľvek zo zmluvných strán doručenou druhej zmluvnej strane. Podľa bodu 11.6.3 zmluvy o finančnom sprostredkovaní zánik zmluvy nemá vplyv na vzájomné nároky zmluvných strán z tejto zmluvy vzniknuté už pred ukončením zmluvy, vrátane najmä nároku finančného agenta na províziu alebo iné obdobné plnenie, pokiaľ boli podmienky pre vznik nároku splnené v celom rozsahu už pred účinným ukončením zmluvy; povinnosti finančného agenta zaplatiť poisťovni zmluvnú pokutu podľa článku 10.3 a nasl. zmluvy; povinnosti finančného agenta nahradiť poisťovni spôsobenú škodu, vrátane regresného nároku poisťovne na náhradu vyplatenej náhrady škody tretím osobám (článok 10.1 a nasl. zmluvy), povinnosti finančného agenta vrátiť poisťovni už vyplatenú províziu resp. storno províziu v prípadoch uvedených v Províznej schéme (článok 8.9 zmluvy); povinnosti finančného agenta vysporiadať všetky ostatné peňažné alebo iné záväzky, ktoré mu voči poisťovni vznikli počas trvania tejto zmluvy. Podľa bodu 13.1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré nie sú upravené touto zmluvou sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka o zmluve o sprostredkovaní, zákona o finančnom sprostredkovaní a ostatných príslušných právnych predpisov Slovenskej republiky. Podľa článku IX prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní program finančnej podpory slúži ako finančná výpomoc počas prvých 15 mesiacov od zaradenia finančného agenta na kariérny stupeň MOS. Podľa bodu 2. tohto článku mal program finančnej pomoci formu štartovacie balíka, ktorý mal byť finančnému agentovi vyplácaný zálohovo počas 15 mesiacov skúšobnej

lehoty, ktorá plynie od zaradenia finančného agenta na kariérny stupeň MOS a pozostával z 15 splátok. V prípade jeho zaslúženia (splnenia podmienok stanovených poisťovňou) ho finančný agent nemusel poisťovni vrátiť. Garantovaný príjem pre MOS je bezúročnou pôžičkou, ktorá môže byť finančnému agentovi poskytnutá na kariérnom stupni MOS na základe jeho žiadosti, vypláca sa počas 15 mesiacov a finančný agent je povinný garantovaný príjem vrátiť. Finančné prostriedky vyplatené finančnému agentovi prostredníctvom garantovaného príjmu mali byť započítané predovšetkým s jeho kaučným kontom (t. j. účtom zriadeným poisťovňou každému finančnému agentovi za účelom krytia výkyvov v jeho príjmoch a slúžiacemu na započítanie stornoprovízií a na krytie pohľadávok poisťovne voči finančnému agentovi). Ak finančný agent nemá na kaučnom konte dostatočný objem finančných prostriedkov na započítanie vyplateného Garantovaného príjmu, je finančný agent povinný nezapočítanú časť poisťovni vrátiť. Lehota na vyrovnanie dlžnej sumy je 15 dní od obdržania výzvy na jej vrátenie. V prípade, že bude s finančným agentom ukončená zmluva pred uplynutím 24 mesiacov od zaradenia finančného agenta na kariérny stupeň MOS, v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po ukončení zmluvy vyúčtuje poisťovňa garantovaný príjem voči finančnému agentovi. Podľa článku IX prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní zaslúženosť Štartovacieho balíka pre MOS sa vyhodnocuje po uplynutí 39 mesiacov od vyplatenia prvej splátky finančnému agentovi (sledované, resp. hodnotiace obdobie zaslúženosti). Štartovací balík MOS je zaslúžený, ak sú splnené všetky nasledujúce kritériá: a) finančný agent má platnú Zmluvu s Poisťovňou minimálne 39 mesiacov od vyplatenia prvej splátky Štartovacieho balíka na pozícii MOS; b) finančný agent kumulatívne plnil minimálne štandardy pre svoj kariérny stupeň MOS počas 39 mesiacov; c) finančný agent splnil nábor stanovený pre MOS a získal počas svojej skúšobnej doby na pozícii MOS (15 mesiacov) minimálne 10 finančných agentov, to znamená 8 finančných agentov za technický rok. Počítajú sa iba finanční agenti na kariérnom stupni reprezentant a vyššom, s ktorými bola podpísaná zmluva a boli zaregistrovaní v NBS v rámci hodnotiaceho obdobia; d) ku koncu prvého, resp. v druhom a ďalších technických rokoch získal finančný agent ročne minimálne štyroch finančných agentov na kariérnom stupni reprezentant; e) po uplynutí 39 mesiacov od svojho zaradenia na kariérny stupeň MOS má finančný agent vo svojej OS minimálne 6 finančných agentov, ktorí si zaslúžili Štartovací balík pre reprezentanta; f) stornokvóta OS (vrátane MOS) neprekročí 30% počas sledovaného obdobia zaslúženosti. V prípade nezaslúženia Štartovacieho balíka pre MOS je finančný agent povinný vrátiť Štartovací balík v plej výške poisťovni. Prostriedky vyplatené v rámci Štartovacieho balíka MOS, ktoré je finančný agent povinný vrátiť, budú zúčtované voči jeho KK. Zápočet vykoná poisťovňa najneskôr v 40. mesiaci od jeho zaradenia na kariérny stupeň MOS. Lehota na vyrovnanie dlžnej sumy je 15-dňová odo dňa obdržania výzvy na vrátenie. Podľa dohody z 28. marca 2017 právny predchodca žalobcu a žalovaná obojstranným prejavom vôle označeného dňa ukončili zmluvu o finančnom sprostredkovaní a to s účinnosťou k 31. marcu 2017. Žalovaná žiadosťou z 19. mája 2016 požiadala právnu predchodkyňu žalobcu o schválenie bezúročnej pôžičky vo forme Garantovaného príjmu v zmysle prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní. V žiadosti okrem iného žalovaná prehlásila, že si je vedomá svojej povinnosti garantovaný príjem poisťovni vrátiť. Právna predchodkyňa žalobcu vyzvala žiadosťou o zaplatenie dlhu z 10. júla 2017 žalovanú na zaplatenie nezaslúženého štartovacieho balíka pre manažéra obchodnej skupiny v celkovej výške 2.800,- eur a garantovaného príjmu vo výške 1.400,- eur v lehote 15 dní od jej doručenia. Zásielka bola žalovanej doručená 1. augusta 2017.

2.11 Podľa názoru súdu prvej inštancie medzi stranami nebolo sporné, že by právna predchodkyňa žalobcu žalovanej nevyplatila garantovaný príjem v celkovej výške 1.400,- eur a štartovací balík vo výške 2.800,- eur. Zároveň na základe žalobcom doložených výpisov z provízií finančného agenta vedených na žalovanú bolo overené, že k 11. máju 2016 bol žalovanej vyplatený štartovací balík vo výške 800,- eur, k 10. júnu 2016 jej bol vyplatený štartovací balík vo výške 500,- eur a garantovaný príjem vo výške 300,- eur, k 11. júlu 2016 štartovací balík vo výške 500,- eur a garantovaný príjem vo výške 300,- eur, k 11. augustu 2016 štartovací balík vo výške 500,- eur a garantovaný príjem vo výške 300,- eur, k 9. septembru 2016 štartovací balík vo výške 500,- eur a garantovaný príjem vo výške 300,- eur a k 11. novembru 2016 garantovaný príjem vo výške 200,- eur. Následne žalobcom doručené výpisy z účtu právnej predchodkyne žalobcu dokazujú aj odoslanie podstatnej časti špecifikovaných úhrad na účet žalovanej. Právna predchodkyňa žalobcu a žalovaná 18. apríla 2016 uzatvorili zmluvu o finančnom sprostredkovaní, pričom tento zmluvný vzťah medzi nimi skončil uzatvorením obojstrannej dohody 28. marca 2017 k 31. marcu 2017, a teda trval spolu 11 mesiacov a 13 dní. Tento spôsob ukončenia zmluvného vzťahu bol dohodnutý aj v bode 11.3.1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní. V priebehu zmluvného vzťahu boli žalovanej vyplácané provízie za výkon jej činnosti, ktorým bolo finančné sprostredkovanie uzatvárania poistných zmlúv medzi právnu predchodkyňou žalobcu a získanými klientmi. Rozsah a spôsob výplaty provízií a ostatných peňažných plnení upravený bodom 8.1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní bol podrobne upravený v prílohe č. 1 zmluvy obsahujúcej tzv. províznú

schému. Táto provízna schéma upravovala nárok žalovanej na vyplatenie jednotlivých druhov provízie ako aj iných finančných plnení za vykonávanú činnosť, medzi ktoré patrili aj prostriedky finančnej podpory (štartovací balík a garantovaný príjem). Podmienkou pre zachovanie nároku na štartovací balík vyplácaný v mesačných splátkach bolo následné vyhodnotenie splnenia podmienok pre jeho zaslúženie v zmysle článku IX.I prílohy, medzi ktoré patrila aj podmienka trvania zmluvného vzťahu medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovanou po dobu 39 mesiacov [článok IX.I bod 2., písm. a) prílohy č. 1].

2.12 Súd prvej inštancie považoval za nesporné tiež to, že tento právny vzťah z uzatvorenej zmluvy o finančnom sprostredkovaní trval necelých dvanásť mesiacov, a preto táto podmienka splnená nebola. Podľa nadväzujúceho bodu 3. článku IX.I prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní bola žalovaná ako viazaný finančný agent povinná vrátiť vyplatený štartovací balík v plnej výške poisťovni. Nárok na ponechanie si tohto štartovacieho balíka bol teda viazaný na rozvázovacie podmienky, ktoré boli vyhodnocované následne a ich nesplnenie viedlo k zániku takéhoto nároku finančného agenta a následného oprávnenia právneho predchodcu žalobcu požadovať vrátenie takto vyplatených súm. Nárok na vrátenie vyplateného garantovaného príjmu právnemu predchodcovi žalobcu vyplýval priamo z článku IX program finančnej podpory, pretože išlo svojou povahou nie o províziu, ale o bezúročnú pôžičku a jej vrátenie nebolo viazané na žiadnu rozvázovacu podmienku. Potom doručením výzvy žalobcu na jej vrátenie vznikla žalovanej povinnosť vyplatené finančné prostriedky vo výške 4 200,- eur vrátiť.

2.13 Súd prvej inštancie vyhodnotil obranu žalovanej voči uplatnenému nároku v celkom rozsahu za nedôvodnú, pretože sa nezakladala na medzi stranami dohodnutých zmluvných ustanoveniach a nemala ani zákonný podklad. Právny zástupca žalobcu po spochybňujúcich námietkach žalovanej preukázal predloženými plnomocenstvami oprávnenie konať najskôr za právnou predchodkyňu žalobcu a neskôr aj za žalobcu. Garancia základných práv ňou označenými ústavnými článkami nemá v okolnostiach prípadu relevantnú právnu súvislosť so zmluvnými podmienkami založenými zmluvou o finančnom sprostredkovaní rešpektujúcou právny rámec daný ako zákonom o finančnom sprostredkovaní tak aj aplikovateľnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť v zmysle čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky totiž nezakladá povinnosť ktoréhokoľvek súkromného subjektu, aby zotrval v zmluvnom vzťahu s inou osobou a bol ním odôvodňovaný nárok na finančné plnenia, ktoré boli na základe dobrovoľného zmluvného dojednania viazané na zmluvne dohodnuté podmienky. Žalovaná nielenže nepreukázala, ale ani riadne neoboznámila, v čom malo konanie právneho predchodcu žalobcu porušovať medzi stranami založené obchodné zvyklosti alebo dobré mravy. Postup žalobcu a pred ním jeho právnej predchodkyne sa totiž opiera o zmluvné dojednania, ktorých uzatvorenie bolo medzi stranami preukázané a nejavia sa rozporné s dobrými mravmi. Viazanie oprávnenosti niektorých uhradených nárokov na podmienky, ku ktorých nesplneniu zjavne došlo aj na základe konania žalovanej, ktorá sama uzatvorila dohodu o ukončení zmluvy o sprostredkovaní, nemôže byť v rozpore so žiadnymi obchodnými zvyklosťami a nie je v rozpore ani s aplikovateľnými ustanoveniami Obchodného zákonníka týkajúcimi sa zmluvy o sprostredkovaní, ktorá na posudzovaný právny vzťah dopadá v zmysle bodu 13.1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní. Pri zmluve o sprostredkovaní sa zmluvné strany môžu ohľadne konkrétnych zmluvných podmienok v ich právnom vzťahu odchýliť od zákonných ustanovení stanovených v § 643 až 651 Obchodného zákonníka a to s vychádzajúc z obsahu § 263 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Preto pre posudzovanie uplatneného nároku boli rozhodujúce medzi stranami vyjednané zmluvné podmienky, ktoré boli určité, zrozumiteľné a relevantne nespochybné. Právne irelevantná je i argumentácia žalovanej o aplikácii ustanovení týkajúcich sa iného zmluvného typu upraveného v Obchodnom zákonníku a to zmluvy o obchodnom zastúpení podľa § 652 a nasl., keďže priamo medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté, že na prípad zmluvne neriešených právnych situácií sa ich zmluvný vzťah spravuje zmluvným typom zmluvy o sprostredkovaní. Nedôvodne sa potom žalovaná domáhala aplikácie § 662 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka podľa eurokonformného výkladu smernice Rady č. 86/653/EHS o koordinácii zákonov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov. Takáto smernica zaväzuje len štáty v tom smere, aby upravili v príslušnej oblasti svoju legislatívu, žiadne práva a povinnosti z nej však fyzickým osobám a právnickým osobám nevyplyvajú. K aplikácii § 662 Obchodného zákonníka súd na okraj poznamenáva, že nároky uplatnené žalobou sa v skutočnosti netýkajú provízií ako odmeny za sprostredkovateľskú činnosť a prípadného zániku nároku na nich, ale iných peňažných nárokov dojednaných zmluvou o finančnom sprostredkovaní, majúcich charakter finančnej podpory a nie provízií za uskutočnené, či neuskutočnené obchody. Potom ani dodatočné tvrdenia žalovanej o tom, že poisťné zmluvy s niektorými, pri jej prednese pred súdom vymenovanými, osobami v skutočnosti nedojednala, nemajú žiadny relevantný súvis so žalobou uplatneným národom.

2.14 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade žalovanej vznikla (na podklade opísaných medzi stranami zmluvných dojednaní a nadväzujúcej žiadosti/výzvy právneho predchodcu žalobcu z 10. júla 2017 v súlade s článkom IX prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní) povinnosť vrátiť žalobcovi 4.200,- eur z označených právnych titulov, a to v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Vecná aktívna legitímácia žalobcu bola v konaní preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávky z 10. marca 2020 a doručovaným oznámením právneho predchodcu žalobcu z 23. marca 2020 žalovanej. Preto súd vyhodnotil nárok žalobcu ako dôvodný a žalobe vyhovel. Z dokazovania súčasne vyplynulo, že žalovanej bola výzva na zaplatenie dlhu doručená 1. augusta 2017, teda 15-dňová lehota na jeho zaplatenie začala žalovanej plynúť 2. augusta 2017 a skončila 16. augusta 2017. Od 17. augusta 2017 sa dostala žalovaná voči žalobcovi do omeškania a tak bolo dôvodné zaviazat' ju aj na úhradu úroku z omeškania vo výške 9% ročne od tohto dňa (17. augusta 2017) až do zaplatenia. Nárok na úroky z omeškania zodpovedá obchodnoprávnemu charakteru zmluvného vzťahu medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovanou a bol uplatnený v intenciách ustanovenia § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka a ustanovenia § 1 ods. 2 nariadenia vlády, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Žaloba bola zamietnutá len v nepatrnej výške, a to čo do úrokov z omeškania za deň 16. august 2020.

2.15 Vo vzťahu k žiadosti žalovanej na povolenie splácania dlhu v splátkach, mal súd prvej inštancie za to, že povolenie zaplatenia dlžnej sumy v splátkach po 120,- eur mesačne, zjavne neprimerane žalobcu v jeho práve na zaplatenie priznanej sumy obmedzovať nebude. Vychádzal pritom z výsledkov dokazovania zameraného na posúdenie podmienok pre rozhodnutie o jej žiadosti na oslobodenie od súdnych poplatkov, z ktorého nevyplývajú pre žalovanú také majetkové a hlavne príjmové pomery, ktoré by odôvodňovali záver o možnosti splnenia judikovaného dlhu v celosti naraz. Súd sa pritom opieral aj o výsledok lustrácie žalovanej k jej zárobkovým pomerom zabezpečenej cestou Sociálnej poisťovne (č. I. 58 spisu). Na základe toho potom súd vzhliadol za primerané, povoliť žalovanej vo vzťahu k žalobcovi postupné splácanie judikovaného dlhu, keďže s prihliadnutím na jej pomery nie je možné predpokladať splatenie dlhu inak ako v primeraných splátkach. Preto v zmysle § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) povolil žalovanej dlh splácať v splátkach vo výške 120,- eur mesačne splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod podmienkou, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok v deň jej splatnosti sa stane dlh úplne splatným, čo žalobcovi garantuje možnosť okamžitého vymáhania celého dlhu v prípade, ak zo strany žalovanej dôjde k porušeniu podmienok pre zaplatenie týmto rozsudkom judikovaného dlhu.

2.16 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a), § 8 zákona o finančnom sprostredkovaní v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o finančnom sprostredkovaní a § 261 ods. 1, ods. 8, § 263 ods. 1, ods. 2, § 642, § 644 Obchodného zákonníka. Úroky z omeškania priznal súd žalobcovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka a ustanovením § 1 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka.

2.17 O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a priznal úspešnému žalobcovi proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením.

3. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 4.200,- eur s príslušenstvom a výroku o trovách konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietané porušenie práva na spravodlivý proces vzhliadla v postupe súdu prvej inštancie, ktorý vôbec neodôvodnil, prečo neaplikoval na uvedený skutkový a právny stav smernicu Rady č. 86/653/EHS o koordinácii zákonov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov, dôsledkom čoho je arbitrárny a nepreskúmateľný rozsudok. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie tvrdila, že pre posúdenie povahy zmluvy nie je podstatné to, ako ju strany označili, ani to, podľa akého ustanovenia ju navonok uzatvárajú. Strany totiž nemôžu zmeniť povahu zmluvy len tým, že ju označia ako iný zmluvný typ. Podstatné je posúdenie dohodnutého obsahu zmluvy a subsumpcia pod základné ustanovenia upravujúce príslušný typ. Mala za to, že zmluvu o finančnom sprostredkovaní je potrebné považovať za zmluvu o obchodnom zastúpení, zmluvnými stranami ktorej sú žalobca ako zastúpený a žalovaná ako obchodný zástupca. Vo vzťahu k zániku nároku na províziu poukázala na skutočnosť, že žalobca svoj nárok preukázal nedostatočne, pretože

chýbajú výpisy z účtov za mesiace jún 2016, júl 2016 a august 2016. Popritom zdôraznila, že takúto dohodu je potrebné považovať za dohodu v neprospech obchodného zástupcu, keďže sa ňou zrušuje nárok na províziu z úplne iných dôvodov než neuskutočnenie obchodu medzi žalobcom a príslušným poisťovníkom a bez akejkoľvek vecnej súvislosti s týmito obchodmi. Dôvodom zániku nároku na províziu je podľa jej názoru len prostý fakt, že nevykonávala funkciu obchodného zástupcu najmenej 36 mesiacov, a to bez akejkoľvek väzby na ňou uzatvorené obchody, ako to vyžaduje ustanovenie § 662 ods. 1 Obchodného zákonníka pri svojom správnom výklade. Takúto dohodu v neprospech obchodného zástupcu hodnotila ako neprípustnú a odporujúcu zákonu a v tomto dôsledku za neplatnú v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa domnievala, že žalobca nemôže z tohto právneho úkonu vyvodzovať žiadne práva, keďže bez ohľadu na to, či je provízia označená ako „štartovací balík“ alebo „garantovaný príjem“, vždy ide o odmenu obchodného zástupcu. Jej tvrdenia o sledovaní zaslúženosti štartovacieho balíka a garantovaného príjmu v mesačných intervaloch preukazujú aj výpisy z provízií finančného agenta za účtovné mesiace september 2016, november 2016 až marec 2017, kedy neplnila podmienky ustanovené v prílohe č. 1 článku IX bod 3 a nebol jej vyplácaný ani štartovací balík pre MOS ani garantovaný príjem, ktoré boli v zmysle prílohy č. 1 rozložené na obdobie 15 mesiacov. Podotkla, že k ukončeniu zmluvy o finančnom sprostredkovaní došlo výlučne vinou žalobcu, pričom táto skutočnosť vôbec nebola súdom zohľadnená pri rozhodovaní. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca podaním doručeným 10. septembra 2020. Uviedol, že súd prvej inštancie vyvrátil názor žalovanej, že štartovacie balíky predstavujú formu provízie obchodného zástupcu za zrealizované obchody, pretože predstavujú program finančnej podpory. Žalovanej boli vyplatené ako forma motivačnej zložky v súlade s ustanovením článku IX prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní. Ich priznanie žalovanej bolo viazané na splnenie programu zásluhovosti. Zaslúženosť vyplatených štartovacích balíkov sa v zmysle zmluvných dojednaní v článku IX.1 prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní vyhodnocovala po uplynutí 39 mesiacov od vyplatenia prvej splátky. Teda až po uplynutí 39 mesiacov od vyplatenia prvej splátky bolo možné vyhodnotiť zaslúženosť vyplatených štartovacích balíkov a tým aj vznik nároku žalovanej na ich priznanie v závislosti od plnenia dohodnutých podnikateľských plánov. Žalovaná nezotrvala v zmluvnom vzťahu s jeho právnou predchodkyňou dohodnutý čas, len necelých dvanásť mesiacov. Rovnako súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že nárok na ponechanie štartovacieho balíka bol viazaný na rozvázovacie podmienky, ktoré boli vyhodnocované následne a ich nesplnenie viedlo k zániku nároku finančného agenta a následného oprávnenia právneho predchodcu požadovať vrátenie vyplatených súm. Súd svojím rozhodnutím tiež potvrdil, že garantovaný príjem patrí v zmysle zmluvy o finančnom sprostredkovaní do zložky programu finančnej podpory. Jeho poskytnutie bolo viazané na žiadosť žalovanej. V zmluve o finančnom sprostredkovaní ako aj v písomnej žiadosti žalovanej o vyplácanie garantovaného príjmu z 19. mája 2016 bol garantovaný príjem definovaný ako bezúročná pôžička. Žalovaná podpisom žiadosti o vyplácanie garantovaného príjmu ako aj podpisom zmluvy o finančnom sprostredkovaní potvrdila povinnosť vrátenia garantovaného príjmu. Vyplatenie garantovaného príjmu žalovanej nebolo viazané na uskutočnenie obchodov v zmysle zmluvy o finančnom sprostredkovaní ani na splnenie žiadnych osobitných podmienok. Garantovaný príjem predstavuje bezúročnú pôžičku, na vrátenie ktorej bola žalovaná jeho právnou predchodkyňou vyzvaná a ktorú jeho právnej predchodkyňi ani jemu nevrátila. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu v súdom určenej lehote nevyjadrila.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovanou a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú

procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

10. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovanej, že napadnutý rozsudok je arbitrárny a nepreskúmateľný, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie v jeho odôvodnení zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/218/2010 z 23. novembra 2010, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I.ÚS 188/06 z 8. júna 2006)

11. Rovnako odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo žalovaná považuje za nevyhnutné aplikovať na zistený skutkový a právny stav smernicu Rady č. 86/653/EHS o koordinácii zákonov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov za okolností, keď táto smernica bola transponovaná do ustanovení Obchodného zákonníka a jedným z predpokladov priamej aplikácie smerníc je nesprávna transpozícia smernice (chýbajúca, neskorá alebo neúplná transpozícia) alebo nezabezpečenie jej úplnej účinnosti.

12. K žalovanou namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že v zmysle záverov konštantnej judikatúry právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Ohľadom nesúhlasu žalovanej s označením predmetnej zmluvy ako zmluvy o finančnom sprostredkovaní a požiadavky o jej posúdenie ako zmluvy o obchodnom zastúpení odvolací súd uvádza,

že ustanovenie § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka ukladá povinnosť posúdiť zmluvy ako zmluvné typy upravené v hlave II Obchodného zákonníka, ak obsah práv a povinností dohodnutý zmluvnými stranami zahŕňa podstatné znaky niektorého zo zmluvných typov. Pojmové znaky zmluvného typu sú označené ako podstatné časti zmluvy a predstavujú základne kvalifikačné kritérium pre posúdenie, či konkrétnu zmluvu možno považovať za zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom. Na základe uvedeného je možné medzi zmluvnými stranami uzatvoriť zmluvu, ktorá je zmluvným typom upraveným v Obchodnom zákonníku alebo môže byť uzatvorená podľa iného právneho predpisu, prípadne sa môže jednať o nepomenovanú zmluvu. To znamená, že dohoda o podstatných častiach zmluvy nie je nevyhnutná na platnosť zmluvy, vyžaduje sa však ako kvalifikačné kritérium zmluvného typu. Z uvedeného teda jasne vyplýva, že obsah zmluvy medzi stranami sporu spĺňa klasifikačné kritérium pre posúdenie zmluvy ako zmluvného typu upraveného Obchodným zákonníkom, a to zmluvy o obchodnom zastúpení, preto je nevyhnutné aj práva a povinnosti vyplývajúce z tohto úkonu posudzovať podľa uvedeného zmluvného typu a nie je možné sa odchýliť od kogentných ustanovení tohto zmluvného typu.

14. Vo vzťahu k otázke zániku nároku žalovanej na províziu odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že štartovacie balíky, vrátenie ktorých je predmetom žaloby nepredstavujú formu provízie obchodného zástupcu za zrealizované obchody, ale predstavujú program finančnej podpory a ich priznanie žalovanej bolo viazané na splnenie programu zásluhovosti a že vyplatenie garantovaného príjmu žalovanej nebolo viazané na uskutočnenie obchodov v zmysle zmluvy o finančnom sprostredkovaní, ani na splnenie žiadnych osobitných podmienok.

15. Preto je nárok žalobcu na vrátenie štartovacích balíkov a garantovaného príjmu nevyhnutné posúdiť výlučne podľa článku IX. a článku IX.I Prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom Provízná schéma pre kariérny stupeň finančného agenta: MANAŽÉR OBCHODNEJ SKUPINY.

16. Podľa článku IX. bod 2. písm. a) Prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom Provízná schéma pre kariérny stupeň finančného agenta: MANAŽÉR OBCHODNEJ SKUPINY štartovací balík pre MOS je vyplácaný finančnému agentovi zálohovo počas 15 mesiacov skúšobnej lehoty, ktorá plynie od zaradenia finančného agenta na kariérny stupeň MOS, má 15 splátok. V prípade jeho zaslúženia, resp. splnenia poisťovňou stanovených podmienok, ho nemusí finančný agent poisťovni vrátiť. Podľa článku IX.I Prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom Provízná schéma pre kariérny stupeň finančného agenta: MANAŽÉR OBCHODNEJ SKUPINY zaslúženosť štartovacieho balíka pre MOS sa vyhodnocuje po uplynutí 39 mesiacov od vyplatenia prvej splátky finančnému agentovi (sledované, resp. hodnotiace obdobie zaslúženosti). Štartovací balík MOS je zaslúžený, ak sú splnené všetky nasledujúce kritéria: a) finančný agent má platnú zmluvu s poisťovňou minimálne 39 mesiacov od vyplatenia prvej splátky štartovacieho balíka na pozícii MOS; b) finančný agent kumulatívne plnil minimálne štandardy pre svoj kariérny stupeň MOS počas 39 mesiacov; c) finančný agent splnil nábor stanovený pre MOS a získal počas svojej skúšobnej doby na pozícii MOS (15 mesiacov) minimálne 10 finančných agentov, to znamená 8 finančných agentov za technický rok. Počítajú sa iba finanční agenti na kariérnom stupni reprezentant a vyššom, s ktorými bola podpísaná zmluva a boli zaregistrovaní v NBS v rámci hodnotiaceho obdobia; d) ku koncu prvého, resp. v druhom a ďalších technických rokoch získal finančný agent ročne minimálne štyroch finančných agentov na kariérnom stupni reprezentant; e) po uplynutí 39 mesiacov od svojho zaradenia na kariérny stupeň MOS má finančný agent vo svojej OS minimálne 6 finančných agentov, ktorí si zaslúžili štartovací balík pre reprezentanta; f) stornokvóta OS (vrátane MOS) neprekročí 30 % počas sledovaného obdobia zaslúženosti. V prípade nezaslúženia štartovacieho balíka pre MOS je finančný agent povinný vrátiť štartovací balík v plnej výške poisťovni. Prostriedky vyplatené v rámci štartovacieho balíka MOS, ktoré je finančný agent povinný vrátiť, budú zúčtované voči jeho KK. Zápočet vykoná poisťovňa najneskôr v 40. mesiaci od jeho zaradenia na kariérny stupeň MOS. Lehota na vyrovnanie dlžnej sumy je 15-dňová odo dňa obdržania výzvy na vrátenie.

17. Podľa článku IX. bod 2. písm. b) Prílohy č. 1 k zmluve o finančnom sprostredkovaní s viazaným finančným agentom Provízná schéma pre kariérny stupeň finančného agenta: MANAŽÉR OBCHODNEJ SKUPINY garantovaný príjem pre MOS je bezúročná pôžička poisťovne, ktorá môže byť poskytnutá finančnému agentovi na kariérnom stupni MOS. Finančný agent je povinný garantovaný príjem poisťovni vrátiť. V prípade vyradenia finančného agenta z vyplácania štartovacieho balíka, je finančný agent automaticky vyradený aj z vyplácania garantovaného príjmu. Garantovaný príjem môže poisťovňa

finančnému agentovi priznať na základe jeho žiadosti. Garantovaný príjem sa vypláca od nástupu finančného agenta na pozíciu MOS počas 15 mesiacov skúšobnej doby. Vyúčtovanie (zápočet) garantovaného príjmu urobí poisťovňa v 25. mesiaci po zaradení finančného agenta na kariérny stupeň MOS. Finančné prostriedky vyplatené finančnému agentovi prostredníctvom garantovaného príjmu budú započítané v prvom rade s jeho KK. Ak nemá finančný agent na KK dostatočný objem finančných prostriedkov na započítanie vyplateného garantovaného príjmu, je finančný agent povinný nezapočítanú časť poisťovní vrátiť. Lehota na vyrovnanie dlžnej sumy je 15-dňová odo dňa obdržania výzvy na vrátenie. V prípade, že bude s finančným agentom ukončená zmluva pred uplynutým 24. mesiacom (vrátane) od zaradenia finančného agenta na kariérny stupeň MOS, v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po ukončení zmluvy vyúčtuje poisťovňa garantovaný príjem voči finančnému agentovi.

18. Právna predchodkyňa žalobcu si návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatnila nárok na vrátenie štartovacieho balíka pre manažéra obchodnej skupiny vo výške 2.800,- eur a garantovaného príjmu vo výške 1.400,- eur z dôvodu, že so žalovanou 28. marca 2017 uzatvorila dohodu o ukončení zmluvy o finančnom sprostredkovaní.

19. Štartovací balík pre manažéra obchodnej skupiny vo výške 2.800,- eur bol vyplatený žalovanej v splátkach, a to za mesiac apríl 2016 vo výške 800,- eur, za mesiac máj 2016 vo výške 500,- eur, za mesiac jún 2016 vo výške 500,- eur, za mesiac júl 2016 vo výške 500,- eur a za mesiac august 2016 vo výške 500,- eur.

20. Garantovaný príjem vo výške 1.400,- eur bol vyplatený žalovanej v splátkach, a to za mesiac máj 2015 vo výške 300,- eur, za mesiac jún 2015 vo výške 300,- eur, za mesiac júl 2015 vo výške 300,- eur, za mesiac august 2015 vo výške 300,- eur a za mesiac september 2016 vo výške 200,- eur.

21. Za týchto okolností odvolací súd konštatuje, že žalovanej zanikol nárok na štartovací balík a garantovaný príjem uzatvorením dohody o ukončení zmluvy o finančnom sprostredkovaní, v dôsledku čoho žalobca má nárok na vrátenie plnej sumy štartovacieho balíka a garantovaného príjmu.

22. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 4.200,- eur s príslušenstvom zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

23. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovanej za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 % a zároveň žalovaná v odvolacom konaní úspech nemala. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).